

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 15ον , Αρ. Τεύχος 4ο , Ιανουάριος 2022

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

*Αιτία της διαδρομής των Θεϊκών αγαθών, είναι το μέτρο της
πίστεως του καθενός. Το πιο ωφέλιμο από κάθε άλλο αγαθό, είναι
το να ειρηνεύει καρείς με τον Θεό.*

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 15^{ον} - Τεύχος 4^ο

Ιανουάριος 2022

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος
Μοναγρούλλι - Λεμεσός
Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Email: p.georgios@gmail.com

Παρεκκλήσια:

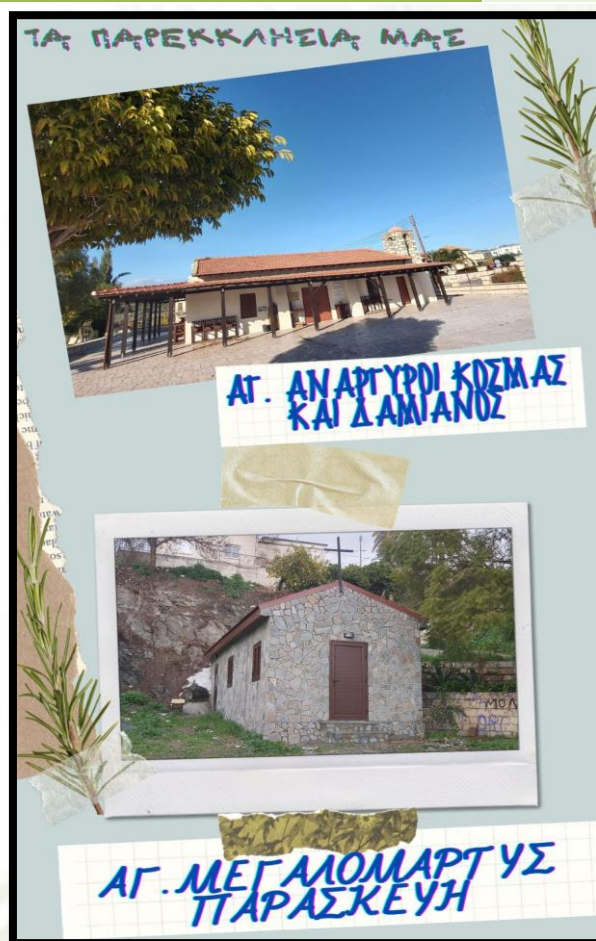
- (α) Αγίων Αναργύρων (1^η Νοε)
(β) Αγίας Παρασκευής (26^{ης} Ιουλ)

Ιδιαίτερες εύχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη**
Χαραλάμπους, το οποίο ανέλαβε τὰ
ἔξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ. Στα
κείμενα διατηρείται η ορθογραφία
των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προσευχή	3
Τα πρωτεία να δοθούν στην ομορφιά της ψυχής	4
Η ἀδίστακτος πίστις εἰς τὸν ἀναστάντα Χριστὸν	5
«Το μέγα τραῦμα, τον άνθρωπο»	6-7
Ποιος ανήκει σε ποιόν...	8
Η δύναμη της αγάπης	9-10
Αγιογράφηση Παρεκκλησίου Αγ. Αναργύρων	11
Ημερολόγιο - Ανακοινώσεις	12

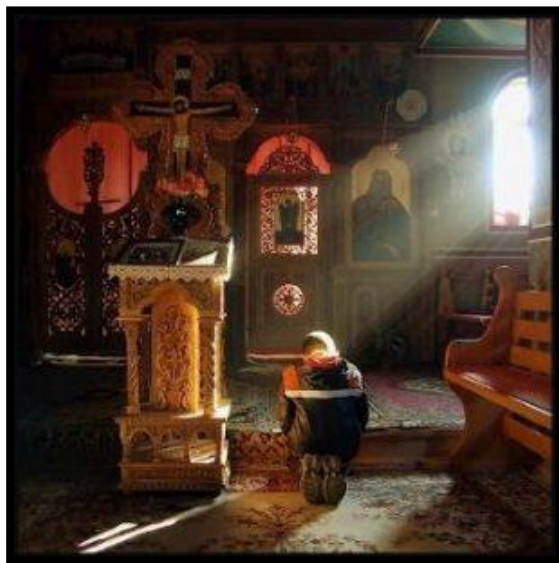

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΘΩΝΑ

«Προσευχή».

Τὰ ἔμπονα καὶ πικρὰ δάκρυα τῆς μετανοίας μετεβλήθησαν εἰς δάκρυα ἀγάπης. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ προσευχή μας ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ ἤνοιξε διὰ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ καταπετάσματος, «ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν» ((Ἑβρ. 6, 20.)) ὁ ἴδιος διὰ τῶν δακρύων τῆς Γεσθημανῆ. «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε» ((Γαλ. 3, 27.))· λέγει ἡ Ἐκκλησία. Καὶ ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς τὸ θεῖον καὶ ἄκτιστον φῶς, αὐτὸν τοῦτον ἐφορέσατε διὰ παντός. Οὕτως ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς γίνεται τὰ πάντα ἐν πᾶσιν εἰς τὴν ταπεινὴν καὶ πενθοῦσαν ψυχὴν. «Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ εὐθυνίᾳ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν, ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγεννήθην τεταραγμένος» ((Ψαλμ. 29, 7-8.)). Ὅσον ἐκ μέρους μας καταβάλλεται προσοχή, διὰ νὰ παραμείνωμεν εἰς τὴν πενθικὴν κατάστασιν, τόσον ἡ χάρις παραμένει πλησίον μας καὶ ἐξ αὐτῆς μᾶλλον προέρχεται ἡ ὅλη ἐνέργεια. Πολλάκις ὁμως παρ' ὅλην τὴν προσπάθειαν τῆς προσοχῆς μας διακόπτεται ἡ εὐλογία αὐτὴ καὶ ἐφαρμόζεται τὸ ψαλμικόν· «ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγεννήθην τεταραγμένος». Αἱ καταστάσεις αὗται εἶναι ἀναπόφευκτοι εἰς τὸν βίον μας ἀλλὰ μένουν ἄγνωστοι εἰς τοὺς πολλούς. Εἶναι κατὰ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας αἱ «ἀλλοιώσεις», αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ ἀγωνιστικόν του στάδιον πάντοτε, ἕως ὅτου χάριτι Θεοῦ διέλθῃ καὶ τὴν δευτέραν βαθμίδαν, τὴν φωτιστικὴν, καὶ ἀνέλθῃ εἰς τὴν τρίτην τὴν ἁγιαστικὴν ἢ τελειωτικὴν, ὅπου ὑπάρχει ἡ πλήρης πνευματικὴ ἀγάπη καὶ πληροῦνται «εἰς τέλος» αἱ θεῖαι ἐπαγγελίαι.

Τα πρωτεία να δοθούν στην ομορφιά της ψυχής

Η ψυχή που συγκινείται από τις ομορφιές του υλικού κόσμου φανερώνει ότι ζη μέσα της ο μάταιος κόσμος, γι' αυτό έλκεται από την πλάση και όχι από τον Πλάστη, από τον πηλό και όχι από τον Θεό. Δεν έχει σημασία αν ο πηλός αυτός είναι καθαρός και δεν έχει λάσπη αμαρτίας. Η καρδιά, όταν έλκεται από κοσμικές ομορφιές, οι οποίες δεν είναι αμαρτωλές, αλλά δεν παύουν να είναι μάταιες, νιώθει κοσμική χαρά της ώρας, η οποία δεν έχει θεϊκή παρηγοριά, φτερούγισμα εσωτερικό με αγαλλίαση πνευματική. Όταν όμως ο άνθρωπος αγαπάει την πνευματική ωραιότητα, τότε γεμίζει και ομορφαίνει η ψυχή του.

Αν γνώριζε ο άνθρωπος, και ιδίως ο μοναχός, την εσωτερική ασχήμια του, δεν θα επεδίωκε εξωτερικές ομορφιές. Μέσα η ψυχή έχει τόσους λεκέδες, τόσες μουντζούρες, και θα κοιτάζουμε λ.χ. τα ρούχα μας; Πλένουμε τα ρούχα μας, τα σιδερώνουμε κιόλας και είμαστε καθαροί, και μέσα

είμαστε... μην τα ρωτάς! Γι' αυτό, αν λάβη υπ' όψιν του κανείς τί πνευματική ακαθαρσία έχει μέσα του, δεν θα καθήση τόσο σχολαστικά να βγάλει και τον παραμικρό λεκέ από τα ρούχα του, γιατί αυτά είναι χίλιες φορές καθαρώτερα από την ψυχή του. Αλλά, αν δεν έχει υπ' όψιν του ο άνθρωπος την πνευματική σαβούρα που έχει μέσα του, ε, τότε κοιτάζει να βγάλει σχολαστικά και τον παραμικρό λεκέ. Αυτό που χρειάζεται, είναι να στρέψει όλη την φροντίδα του στην πνευματική καθαρότητα, στην εσωτερική ομορφιά και όχι στην εξωτερική. Τα πρωτεία να δοθούν στην ομορφιά της ψυχής, στην πνευματική ομορφιά και όχι στις μάταιες ομορφιές, γιατί και ο Κύριός μας είπε: «Όσο αξίζει μία ψυχή, δεν αξίζει ο κόσμος όλος» .

Αγ. Παϊσίου Αγιορείτου: ΛΟΓΟΙ Α' «Με Πόνο και Αγάπη»

Ἡ ἀδίστακτος πίστις εἰς τὸν ἀναστάντα Χριστὸν

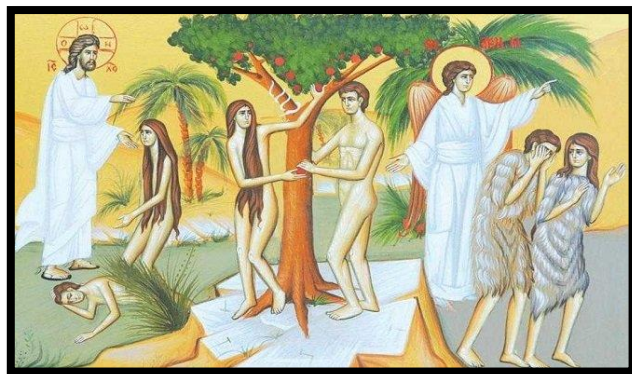
«Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» ((Ῥωμ. 8, 38-39.)). Αὐτοῦ τοῦ πληρώματος τῆς θείας ἀγάπης ἐντρυφήσας ὁ μακάριος, πῶς ἠδύνατο νὰ ἀποκολληθῇ ἐξ αὐτῆς τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς; Ἡ ἀδίστακτος πίστις εἰς τὸν ἀναστάντα Χριστὸν προκαλεῖ τὴν ἀνδρείαν αὐτὴν καὶ τὴν πλήρη αὐταπάρνησιν. Τοῦτο οὐδόλως σημαίνει ὅτι ὅσοι στοιχοῦν εἰς τὸν κανόνα αὐτὸν δὲν θὰ γευθοῦν καὶ τὴν πικρίαν τῶν ἀλλοιώσεων καὶ τῶν σκληρῶν πειρασμῶν, οἱ ὅποιοι ὁδηγοῦν ἐνίοτε εἰς τὸ χεῖλος ἀβυσσαλέας ἀπογνώσεως. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀπογνώσεως παρουσιάζεται ὡς κανὼν, προκειμένου νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πλήρωμα, «κατ' ἄνθρωπον» λέγω, τῆς ταπεινώσεως τοῦ ὠλοκληρωμένου Γολγοθᾶ, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου εἶναι κεκρυμμένη ἡ ἀνάστασις. Τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι ἡ χάρις κρύπτει τὸ πρόσωπόν της καὶ εἰς πολὺ δυσκόλους στιγμὰς αἰσθάνεται κανεὶς ὅτι χάνεται. «Παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τὰς ὁποίας κατέβαλον, μᾶς ἔλεγεν ὁ Γέρων, νὰ τὴν ἀνακαλέσω, ἐσκήρυνε τὸ πρόσωπόν της καὶ δὲν ἔδειχνε σημεῖον πλησιασμοῦ. Τότε ἀπέμεναν μόνον τὰ δάκρυα ὡς μόνη παρηγορία. Πανάγαθε, ἐφώναζα· σὺ γὰρ ἐπάρας κατέρραξάς με» ((Ψαλμ. 101, 11.)) καὶ οὐκ ἔστι μοι ἴασις· ἐπελήσθην ὥσει νεκρὸς ἀπὸ καρδίας, ἐγενήθην ὥσει σκεῦος ἀπολωλός» ((Ψαλμ. 30, 13.)). Σοὶ γάρ, Κύριε μου, ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός» ((Ψαλμ. 9, 35.)). Καὶ εἰς τοὺς ἀλαλήτους μου στεναγμοὺς ἀνέτελλεν ἡ παρηγορία, ἄλλοτε παρακαλοῦσα καὶ ἄλλοτε ἐλέγχουσα. Εἰς τοὺς ἀδυσωπῆτους μου πειρασμούς, οἱ ὅποιοι δὲν εἶχον διακοπὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, μοῦ ἐπαρουσιάσθη ὁ Κύριός μας ἠπλωμένος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ εἰς ὅλας τὰς κανονικὰς διαστάσεις τοῦ θεανθρωπίνου του σώματος καὶ μὲ ὕψος παραπονετικὸν μοῦ ὠμίλησεν εὐκρινῶς. Ἐγὼ ἐσταυρώθην διὰ σέ καὶ σὺ δὲν ὑπομένεις αὐτὰ διὰ τὴν ἀγάπην μου; Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἔκραξα καὶ μαζὶ μὲ τὸν ἐσταυρωμένον ἐχάθησαν καὶ ὅλοι οἱ πειρασμοί». Πόση πράγματι ὠφέλεια καὶ μεταβολὴ συντελεῖται διὰ τοιούτων θεωριῶν καὶ ἐπαφῶν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σωτηρίας ἡμῶν;

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ - ΑΘΩΝΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

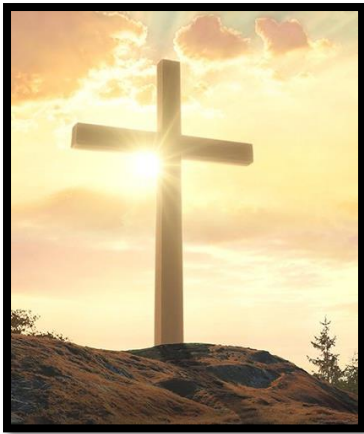
«Το μέγα τραύμα, τον άνθρωπο»

Η ανυπακοή και η έλλειψη εμπιστοσύνης στον Θεό και η κατ' αντιδιαστολή αποδοχή της εισηγήσεως του διαβόλου μέσα στον παράδεισο, θα εξελιχθεί στην πλήρη απιστία, αθεΐα και εν τέλει στην ειδωλολατρεία έξω από τον παράδεισο. Ο κτίστης Θεός θα ξεχαστεί τελείως και θα λατρεύεται η κτίσις παρά τον κτίσαντα. Πίσω από την κτίση, θα λατρεύεται έμμεσα ή ακόμα και άμεσα, ο ίδιος ο διάβολος. Η άντληση ηδονής από τον υλικό καρπό, παρά την εντολή του Θεού, μέσα στον παράδεισο θα εξελιχθεί σε ένα ατέλειωτο κυνήγι ηδονής από τα υλικά πράγματα έξω από τον παράδεισο. Έτσι θα εμφανιστούν όλα τα σαρκικά πάθη, η φιλαργυρία και η πλεονεξία και όλα τα κακά που γεννιούνται από αυτά. Η ηδονή που ένιωσαν οι πρωτόπλαστοι από τη νομιζόμενη ισοθεία και την ικανότητα γνώσης καλού και πονηρού μέσα στον παράδεισο, θα εξελιχθεί στην οίηση, στην υπερηφάνεια και τον εγωισμό που οχυρώνουν τον κάθε άνθρωπο στο άτομό του και του δημιουργούν την ψευδαίσθηση της παντογνωσίας και εν συνεχεία θα γεννηθούν όλες οι έριδες και οι μάχες που προέρχονται από αυτά.

Μέσα σε αυτή την κατάσταση έπρεπε ο Θεός να βρει τρόπο να θεραπεύσει «το μέγα τραύμα, τον άνθρωπο». Και εφόσον το τραύμα ήταν μεγάλο, μάλλον και η θεραπεία προοιωνιζόταν επώδυνη.

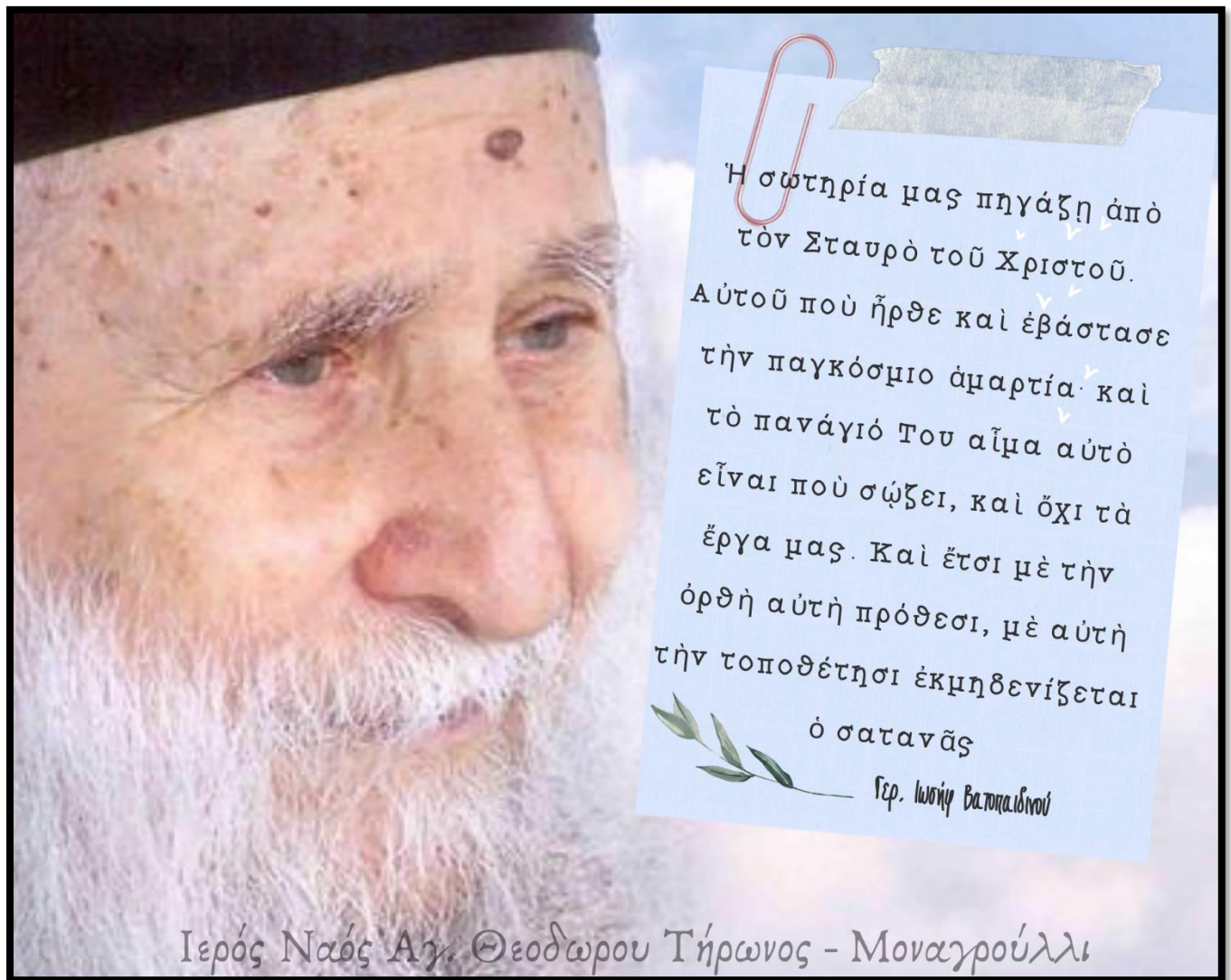
Φάνηκε ότι η θεραπεία δεν μπορούσε να προέλθει από τον ίδιο τον άνθρωπο. Χρειάζόταν η έξωθεν βοήθεια. Γι' αυτό «Ίδων ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανούς κατέρχεται». Μπαίνει σε ενέργεια το σχέδιο της Θείας Οικονομίας. Για αιώνες, μέσα από προφητικά κείμενα και αλληγορούμενα γεγονότα υπαινίσσεται ο τρόπος της θεραπείας που δεν είναι άλλος από τον Σταυρό του Χριστού. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς μας διδάσκει ξεκάθαρα πως η άκτιστη ενέργεια του μυστηρίου του Σταυρού ήταν παρούσα και πριν τη σταύρωση του Χριστού. «Στὸν Ἀβραάμ πού ἄξιώθηκε τῇ θαυμασιωτέρᾳ θεοπτερίᾳ, ὅταν εἶδε τὸν ἕνα τρισυπόστατο Θεὸ στῇ Βαλανιδιὰ τοῦ Μαβρῆ (Γεν. 18,1), ἐνεργήθηκε τὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ ὅταν θυσίαζε τὸν γιό του Ἰσαάκ. Ὁ

Ἰσαὰκ ἦταν ὁ ἴδιος τύπος ἐκείνου ποὺ προσηλώθηκε σ' αὐτόν, ἀφοῦ ἐγένε ὑπήκοος στὸν πατέρα του μέχρι θανάτου, ὅπως ὁ Χριστός. Καὶ τὸ κριάρι ποὺ τοῦ δόθηκε σὲ σφαγὴ ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸ φυτό, στὸ ὁποῖο ἦταν τὸ κριάρι δεμένο, εἶχε τὸ μυστήριο τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ, γι' αὐτὸ καὶ λεγόταν Σαβέκ, φυτὸ ἀφέσεως, ὅπως καὶ ὁ Σταυρὸς λεγόταν ξύλο σωτηρίας». Ἄρα, πολὺ νωρὶς ὁ Θεὸς ἀρχισε νὰ προετοιμάζει τὸν κόσμον γιὰ τὸν

τρόπο τῆς θεραπείας τῆς προπατορικῆς πτώσεως.

Απόσπασμα ἀπὸ ομιλία τοῦ Μιχάλη Χριστοφορίδη

Ἡ σωτηρία μας πηγάζει ἀπὸ
τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ.
Αὐτοῦ ποὺ ἦρθε καὶ ἐβάστασε
τὴν παγκόσμιο ἀμαρτία· καὶ
τὸ πανάγιό Του αἷμα αὐτὸ
εἶναι ποὺ σώζει, καὶ ὄχι τὰ
ἔργα μας. Καὶ ἔτσι μὲ τὴν
ὀρθὴ αὐτὴ πρόθεσι, μὲ αὐτὴ
τὴν τοποθέτησι ἐκμηδενίζεται
ὁ σατανᾶς
Γερ. Ἰωσήφ Βασιλακίδου

Ιερός Ναός Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος - Μοναζούλλι

Ποιος ανήκει σε ποιόν...

Ήταν κάποτε 2 αδέρφια σε ένα χωριό και είχαν κάποιες διαφορές για ένα χωράφι, για το πως θα το μοίραζαν. Είχαν φτάσει στο σημείο, ο ένας να πυροβολήσει τον άλλο.

Οι συγχωριανοί τους, βλέποντας ότι αυτό δεν μπορούσε να συνεχιστεί στο χωριό τους, αποφάσισαν να μεσολαβήσει για να λύσει τη διαφορά τους αυτή, ένας σεβάσμιος γέροντας του χωριού, ο μπάρμπα Νίκος, που όλοι τον σεβόντουσαν.

Συμφώνησε ο μπάρμπα Νίκος να μεσολαβήσει, συμφώνησαν και τα αδέρφια να ακούσουν την συμβουλή του και να κάνουν ό,τι τους πει.

Συνοδευόμενος ο γέροντας από τα 2 αδέρφια, πήγαν στο χωράφι. Όταν τα αδέρφια του υπέδειξαν το χωράφι, αυτός κινήθηκε προς τα εκεί και γονατίζοντας άρχισε να ψιθυρίζει κάτι.

Τα αδέρφια ξαφνιαστήκαν και όταν τελείωσε ο γέροντας, τον ρώτησαν τι έκανε εκεί γονατιστός τόση ώρα.

- Ρώτησα τη γη σε ποιόν από τους δυο σας, ανήκει αυτό το κομμάτι, τους απάντησε ο γέροντας.

- Και σε απάντησε, ξαναρώτησαν τα αδέρφια.

Και ο γέροντας τους είπε:

- Ναι και με είπε να σας πω, ότι δεν ανήκω εγώ σε αυτούς, αλλά αυτοί σε μένα!

Κόκκαλο και τα 2 αδέρφια!

Έτσι είναι! Ο άνθρωπος ανήκει στη γη γιατί είναι χωματένιος και δεν ανήκει η γη στον άνθρωπο, αλλά στο Θεό.

Η δύναμη της αγάπης

Ήταν το καλοκαίρι του 1974.

Τα τουρκικά στρατεύματα εισβάλλουν στην Κύπρο. Και σκορπούν το θάνατο. Στην Μόρφου, συμβαίνει ένα συνταρακτικό γεγονός. Τούρκοι στρατιώτες συλλαμβάνουν 15 Χριστιανούς. Τους φέρνουν στην αυλή του σπιτιού ενός Ελληνοκυπρίου δασκάλου. Και τους καταδικάζουν σε θάνατο. Ετοιμάζουν τα όπλα. Και στρέφουν τους αιχμαλώτους (άνδρες, γυναίκες, μικρά παιδιά) στον τοίχο. Θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός... Τραγικές στιγμές για τους μελλοθανάτους... Περιμένουν μέσα σε κλίμα φόβου και αγωνίας τον Τούρκο αξιωματικό να έλθει και να διατάξει «πυρ»...

Στρέφουν τότε το νου τους και την καρδιά τους στην Ελπίδα των Απελπισμένων. Και προσεύχονται όλοι τους θερμά για το τελευταίο τους ταξίδι και ιδιαίτερα ο δάσκαλος: «Θεέ μου, συγχώρεσέ μας και δέξου μας κοντά Σου. Μνήσθητι ημών, Κύριε, εν τη Βασιλεία Σου».

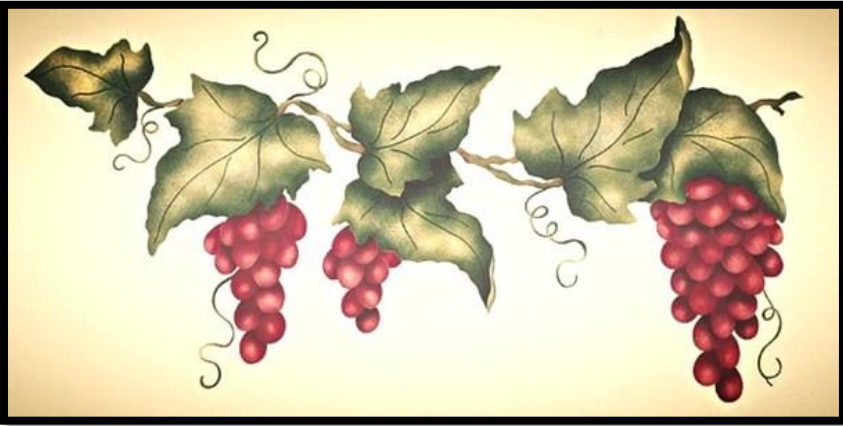
Ο Τούρκος αξιωματικός έρχεται. Κοιτάζει τους στρατιώτες του με τα όπλα, κοιτάζει βλοσυρός και τους μελλοθανάτους. Ρίχνει μια ματιά προς τα πάνω. Μια κληματαριά απλώνεται και σκεπάζει την αυλή. Ζητάει ένα τσαμπί σταφύλι, για να παρατείνει έτσι σκόπιμα την αγωνία των αιχμαλώτων. Παίρνει το τσαμπί. Μα, ενώ ετοιμάζεται να το φάει, ακούγεται δυνατή η φωνή του δασκάλου:

- Μην το φας! Προχτές το ράντισα με φάρμακο. Είναι ισχυρό δηλητήριο! Θα πεθάνεις!

Ο αξιωματικός μένει άναυδος. Και γεμάτος κατάπληξη ρωτάει:

- Καλά, αφού ξέρεις, ότι σε λίγο θα δώσω διαταγή να σας σκοτώσουν, γιατί δεν με άφησες, να το φάω και έτσι να με εκδικηθείς;

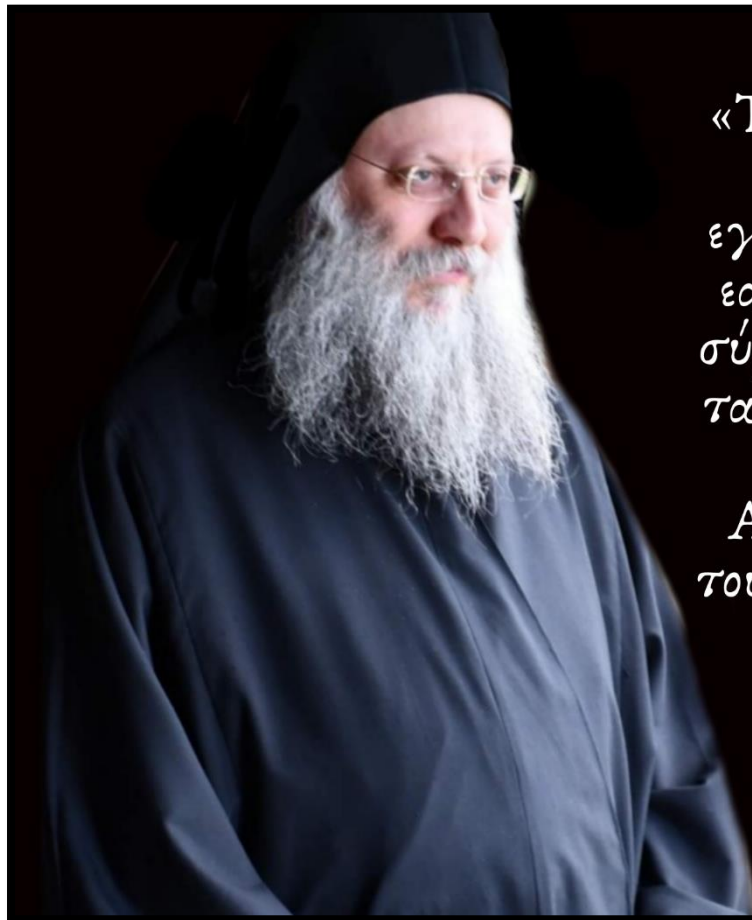
Του απάντησε ο δάσκαλος, με ειρήνη και γαλήνη: «Είμαι Χριστιανός. Και τώρα που πρόκειται να φύγω από τον κόσμο αυτό και να παρουσιαστώ ενώπιον του Θεού, δεν θα ήθελα να βαρύνω την ψυχή μου με μια αμαρτία τόσο βαρειά...».

Ο Τούρκος αξιωματικός συγκλονίζεται, για μια ακόμα φορά. Στρέφεται και λέει στους στρατιώτες του:

- Αν έβρισκα έναν τέτοιο Τούρκο, θα έδινα και τη ζωή μου ακόμα! Μαζέψτε τα όπλα και αφήστε τους ελεύθερους όλους!!!

Η δύναμη της Χριστιανικής αγάπης, είναι ισχυρότερη από τα όπλα. Τα νικάει όλα...!!!

«Το μεγαλύτερο πρόβλημα του ανθρώπου είναι ο εγωϊσμός. Βάζει δηλαδή τον εαυτό του ως το κέντρο του σύμπαντος κόσμου και θέλει τα πάντα να περιστρέφονται γύρω από αυτόν.

Απολυτοποιεί την άποψή του, τη γνώμη του, τη γνώση του.»

Επίσκοπος Λήδρας
Επιφάνιος

Αγιογράφηση Παρεκκλησίου Αγ. Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού

Με τη χάρη του Θεού και τη βοήθεια αγαπητών δωρητών έχουμε ξεκινήσει την αγιογράφηση του παρεκκλησίου μας. Ιδιαίτερες ευχαριστίες σε όλους/ όλες που ενδιαφέρθηκαν. Δόξα τω Θεώ, οι εικόνες μας έχουν όλες διατεθεί..

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ - ΜΟΝΑΓΡΟΥΛΛΙ

Ιανουάριος 2022						
ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
						1 † ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου
2 ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ Στοργίου Σάρα, Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης	3 Μαλαχίου προφήτου, Γερδίου μάρτυρος, Θωμάδος δούκ, Έφραίμ νεομ.	4 Σύναξις Ο' Θεοκτίστου δού, Χρυσοστόμου μ., Νικηφόρου τοῦ Λεπρού	5 Θεοπίπτου κ' Θωανά μαρτύρων, Συγκλητικής δούκας (Αόστηρῆς Νηστείας)	6 † ΤΑ ΑΠΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ (Μ. Άγιασμός)	7 † Σύναξις Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου	8 Γεωργίου Χοζρέτου, Δαμιανῆς, Κύρου, Κυρίνας
9 † ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ Πολυγύκτου μάρτυρος, Εὐσταθίου δούου, Ἀντωνίνης μ.	10 Γρηγορίου Νόσου, Δαμιτιανῶ ἐπισκόπου, Μαρκιανῶ προεβ.	11 Θεοδοσίου Κοινοβιάχου, Λαπίου, δούου Θεοδοσίου	12 Τατιανῆς, Εὐδασίας, Μεττίου τῶν μαρτύρων	13 Έφραίμ, Στρατονίκου μαρτύρων, Μαζήμου	14 Τῶν ἐν Σινὴ καὶ Ραὶθῶ ἀναγεγνόντων Πατέρων, Δαμιανῶ, Παύλου, Νίνας	15 Παύλου Θηβαίου κ' Ἰωάννου Καλυψίτου, Πανσοφίου μ.
16 ΗΒ' ΛΟΥΚΑ (10 Λαζάρου), Προσκήνης ἀλλόσεως Ἀπ. Πέτρου, Νικολάου Μετλήνης	17 † Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Γεωργίου Ἰωαννίνων	18 † Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας	19 Μάρκου Εὐγενικοῦ, Μακαρίου Αἰγυπτίου, Ἀρσενίου	20 Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Εὐσεβίου, Ζαχαρίου, Ἀγνῆς μ.	21 Μαζήμου ὁμολ., Εὐγενίου Τραπεζ., Μαζήμου Γραικοῦ	22 Τιμοθέου Ἀποστόλου, Ἀνιστασίου τοῦ Πέρου, δουομάτρου Ἰωσήφ
23 † ΙΔ' ΛΟΥΚΑ, Κλήμεντος Ἀγνέρδης, Διονυσίου ἐν Ὀλίμνῳ, Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος	24 Νεκρίτου Ἐργασίου, Φίλωνος Καρπατίας, Ξένης δούκας	25 † Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Μεθοδίου, Ἀθηνάσιου, Μαργαρίτας μάρτ.	26 Ξενοκράτους, Μαρίας κ' τῶν τέκνων αὐτῶν, Ἀρχαδίου κ' Ἰωάννου, Σημεῶν δούου	27 Ἀνακομιδῆ λευγάνων Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Δημητρίου νεομ. οἰνοπύλου	28 † Έφραίμ & Ἰσαάκ τῶν Σύρων, Παλλαδίου τοῦ μεγάλου	29 Ἀνακομιδῆ λευγάνων Ἰγνατίου Θεοφύλου, Δημητρίου νεομ. Χιοπολίτου
30 † Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου, Γρηγορίου, Ἰω. Χρυσοστόμου, Χρυσῆς μάρτ.	31 Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναγέρων					

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Τις Κυριακές τῆς 9ης καὶ 23ης Ιανουαρίου, μετὰ τῆς θείας λειτουργίας θὰ γίνῃ ἡ **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ**.
- Ἡ ἀκολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας τίς Κυριακές καὶ καθημερινές θὰ ἀρχίζει ἡ ὥρα 6:30 π.μ καὶ τοῦ Ἑσπερινῶ ἡ ὥρα 4:30 μ.μ

Οἱ κατηχητικὲς συνάξεις γιὰ παιδιὰ δημοτικοῦ γίνονται κάθε Κυριακὴ στο Περιφερειακὸ Δημοτικὸ Σχ. Αγ. Αναργύρων ἡ ὥρα 10π.μ. Γιὰ τὰ παιδιὰ Γυμνασίου καὶ Λυκείου γίνονται στὸν Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου τίς Κυριακές μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας. Παρακαλῶ ὅποιος/ἂ ἐπιθυμῇ ἀγιασμός στὸ σπίτι του ἢ τρισάγιο στὸ κοιμητήριό του χωριοῦ νὰ ἐπικοινωνεῖ ἐγκαιρὰ μετὰ τὸν ἱερέα τῆς κοινότητάς μας στὸ τηλέφωνο 97668822. Ὅποιος/ἂ θέλει νὰ κλείσει μυστήριο Γάμου ἢ βάφτισης παρακαλῶ νὰ ἐρχεταὶ πρῶτα στὸ ναό, γιὰ τὴν καλύτερη συνεννόηση καὶ γνωριμία μετὰ τὸν ἱερέα, καὶ μετὰ νὰ κλείνει τὸ κέντρο γιὰ ἀποφυγὴ παρεξηγήσεων. Εὐχομολογήσεις γίνονται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τὸν ἱερέα μας.

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ